

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 1 września 2021 r.,
skargi A. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 2 października 2019 r., sygn. II Ca [...] wydanego
w sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w W. działającego
na rzecz M. K. i J. K.
przeciwko A. S.
o zapłatę,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;
przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. radcy
prawnemu M. Ł. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł,
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu A. S.
w postępowaniu ze skargi;
nie obciąża A. S. kosztami postępowania ze skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 października 2019 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację
pozwanej A. S. od wyroku Sądu Rejonowego w K., w sprawie z powództwa

Powiatowego Rzecznika Konsumentów w W. działającego na rzecz M. K. i J. K., o zapłatę.

Pełnomocnik pozwanej wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w postanowieniu (art. 424⁹ k.p.c.).

jw